(голямство) — съ давание. пос.

Аганинъ, пескан~~дно~~ отъ скандинавско по турски сга, при другено съ прите-
дателното турско мѣстоим. нямъ въ
~~въ~~ 1-во лице — мое и нямъ въ 2-ро и 3-те
лице — твое, негово. Но въ говорения
~~за~~ дъ всички побългарски ся употрѣбява без
ръзлика въ лицата а просто като при
мѣ въ повторение на предидущето ~~зва~~
въ звателно като аганинъ-байково, аганянъ
такъ байнова, или въ по-
обширенъ смисъ бай
новата: Момче, бай-ка, аганинъ (байко
во) малкости, бай-ка, дрипаво. Д. 26, или по-
нѣжно, бай-ка, аганянъ (бай-ево, бай-ково)
не гледай дори нагоръ, чай гледай, бай-ка,
въ очи. Д. 26. не гл. чай що аганянъ.
или аганянъ гдма никакъв разлика
нѣма особно значение гдма, а ние само
повторение за дочитление стихъ въ
пѣсенѣ, какъвто е какъвто, мами
що или мило байково ачъ ще. Д. 42. не
ля струвай байновата да доходятъ
на сдвижы. тдс. пенъ.

Агаринъ (отъ турско на турцитѣ
отъ Агаръ, употрѣбяваса въ смисъ по-
мекъ уръ отъ кожето да кажа, почти
чинъ, читакъ или гадрелинъ, но такъ за
включяваи въ себи и дка и ква ядовитость и пуразвъ
Агарянски, ска, ско, — ски (отъ ~~на~~ Агаря
нинъ) ~~то~~ или що ся относя до него: и дхи
ти агарянска дерѫява (тъ какъ ся дъ
ржатъ на и обхождатъ) с чуждоземна, почти